

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 5 februari 2019 met nummer RvVb-A-1819-0595
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0046-A

Verzoekende partij	de heer Theo DEBEN , wonende te 1852 Beigem, Rotsartlaan 21
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT
Tussenkomenende partij	mevrouw Sofie SCHOEVAERTS , wonende te 1852 Beigem, Beigemsesteenweg 250

I. BESTREDEN BESLISSING

Verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 21 september 2017 de vernietiging van de beslissing van verwerende partij van 3 augustus 2017.

Verwerende partij heeft het administratief beroep van verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grimbergen van 27 maart 2017 onontvankelijk verklaard.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grimbergen heeft aan tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het verbouwen van een bestaande eengezinswoning naar een eengezinswoning en 2 appartementen op een perceel gelegen te 1852 Beigem (Grimbergen), Hof van Obbergenstraat 5A en 5B met als kadastrale omschrijving Beigem, afdeling 5, sectie B 430V6.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.
Tussenkomenende partij verzoekt met een aangetekende brief van 23 februari 2018 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de Raad laat tussenkomende partij met een beschikking van 26 april 2018 toe in de debatten.

2.
Verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. Tussenkomenende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. Verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

3.
De vordering tot vernietiging wordt op de openbare zitting van 27 november 2018 in voortzetting gesteld naar de openbare zitting van 18 december 2018, waarop ze door de kamervoorzitter wordt behandeld.

Verzoekende partij verschijnt in persoon. Verwerende partij verschijnt schriftelijk. Advocaat Eva VANDENDRIESSCHE voert het woord voor tussenkomende partij, die ook in persoon verschijnt.

4.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

Tussenkomende partij dient op 17 december 2016 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grimbergen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het verbouwen van een bestaande eengezinswoning naar een eengezinswoning en 2 appartementen”*.

2.

Het perceel ligt volgens het gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’, vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 maart 1977, in woongebied.

Het perceel ligt ook binnen de grenzen van het bijzonder plan van aanleg ‘Beigem’, goedgekeurd op 16 november 1999, in een zone voor gesloten bebouwing.

3.

Er wordt geen openbaar onderzoek georganiseerd.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 6 maart 2017 gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 27 maart 2017 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden:

“ ...

1.2. Toetsing aan de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften ...

1.2.2. BPA en RUP

De aanvraag is gelegen in het BPA Beigem van 16 november 1999

...

1.2.4. Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is in overeenstemming met de hierboven vermelde bepalingen.

...

2.2. Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening ...

Functionele inpasbaarheid

Het verbouwen van een bestaande eengezinswoning naar een eengezinswoning en 2 appartementen is functioneel inpasbaar in deze omgeving.

Mobiliteitsimpact

Volgens het gemeentelijk reglement op de aanleg van parkeerplaatsen moet er voor elke bijkomende woning met een vloeroppervlakte van minder dan 150 m² 1 parkeerplaats worden voorzien. Voor elke bijkomende woning met een vloeroppervlakte van 150 m² of meer moet er 1 parkeerplaats per 150 m² of bijkomend gedeelte van 150 m² worden voorzien.

Gelet op het feit dat het project 2 bijkomende woonentiteiten voorziet met een vloeroppervlakte van minder dan 150 m, moeten er 2 bijkomende parkeerplaatsen worden voorzien.

...

Volgens het gemeentelijk reglement op de aanleg van parkeerplaatsen moet een garage een minimum breedte hebben van 2,75 m en een minimum lengte van 5,00 m. Volgens het gemeentelijk reglement op de aanleg van parkeerplaatsen moet een staanplaats een minimum breedte hebben van 2,25 m en een minimum lengte van 4,50 m.

Gelet op het feit dat in het project 3 parkeerplaatsen worden voorzien voldoet het aan het gemeentelijk reglement op de aanleg van parkeerplaatsen.

Schaal

De schaal van het project sluit aan bij de bestaande omgeving.

Ruimtegebruik en bouwdichtheid

Qua ruimtegebruik en bouwdichtheid sluit het project aan bij de bestaande omgeving.

Visueel-vormelijke elementen

De gevels en het dak worden opgetrokken uit witkleurig plaatmateriaal. Het buitenschrijnwerk wordt uitgevoerd in aluminium.

...

2.3. Advies van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar

De gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar heeft in zijn advies ... volgende elementen aangewezen om te worden opgenomen in voorliggende beslissing: Voorliggende aanvraag integreert zich, door de voorgestelde inplanting, de voorgestelde morfologie en het voorgestelde uitzicht goed op het perceel en in de omgeving, op voorwaarde dat:

- het advies van Eandis van 3 februari 2017 strikt wordt nageleefd,*
- het advies van de dienst Openbare Werken van de gemeente Grimbergen van 3 maart 2017 strikt wordt nageleefd.*

3. ALGEMENE CONCLUSIE

Het ontwerp is in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening, op voorwaarde dat:

- het advies van Eandis van 3 februari 2017 strikt wordt nageleefd;*
- het advies van de dienst Openbare Werken van de gemeente Grimbergen van 3 maart 2017 strikt wordt nageleefd.*

...”

4.

Tegen deze beslissing tekent verzoekende partij op 29 juni 2017 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in haar verslag van 18 juli 2017 om dit beroep onontvankelijk te verklaren.

Geen van de betrokken partijen vraagt een hoorzitting.

Verwerende partij verklaart het beroep op 3 augustus 2017 onontvankelijk:

“ ...

In toepassing van art. 4.7.21. §3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening beschikt elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing over een termijn van 30 dagen ingaand de dag na deze van de aanplakking vermeld in art. 4.7.19. §2, om beroep in te dienen. Tot de aanplakking werd overgegaan op 17 mei 2017, conform het attest, afgeleverd door de gemeentesecretaris.

Het beroep is gedateerd 29 juni 2017 en werd dezelfde dag op de post afgegeven. Het beroep werd op 30 juni 2017 ontvangen op het provinciebestuur. De termijn van 30 dagen werd niet gerespecteerd.

In het beroepschrift haalt de beroepsindiener aan dat de aanplakking voor het eerst werd opgemerkt op 25 juni 2017 en aan de binnenzijde van het raam van nummer 5B, half verdoken achter een gordijn en volet.

Het attest van aanplakking, afgeleverd door de gemeentesecretaris, verklaart echter dat de mededeling van de afgeleverde vergunning werd uitgehangen vanaf 17 mei 2017 en dat de aanplakking gebeurde conform art. 4.7.19.§2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

*Het beroepschrift voldoet niet aan de vormvoorschriften opgelegd door art. 4.7.21. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Het beroepschrift werd laattijdig ingediend.
...*

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid en regelmatigheid van de vordering

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden daaromtrent geen excepties opgeworpen.

B. Schending van artikel 15, 4° Procedurebesluit

Standpunten van de partijen

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoekschrift:

“ ...

In haar verzoekschrift geeft verzoekende partij geenszins aan welke bepaling(en) en/of algemene beginsel(en) van behoorlijk bestuur door de bestreden beslissing dan wel concreet geschonden zou(den) zijn, en in welk opzicht er sprake zou zijn van enige schending.

Nochtans bepaalt artikel 15, 4° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) dat een verzoekende partij in haar verzoekschrift dient op te geven welke regelgeving zij door de bestreden beslissing geschonden acht, en op welke wijze deze regelgeving naar het oordeel van de verzoekende partij geschonden wordt.

*De 'grievens' van verzoekende partij dienen dan ook als onontvankelijk te worden afgewezen bij gebrek aan een voldoende duidelijke omschrijving en toepassing van de vermeende geschonden rechtsregel ...
...”*

Beoordeling door de Raad

1.

Verwerende partij stelt in essentie dat het inleidend verzoekschrift geen middelen bevat, waarbij een voldoende en duidelijke omschrijving wordt gegeven van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop deze rechtsregel volgens verzoekende partij wordt geschonden.

2.

Artikel 17 DBRC-decreet luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering stelt de nadere regels vast voor de vormvereisten en ontvankelijkheid van de verzoekschriften en voor de rechtspleging voor de Vlaamse bestuursrechtscolleges, waaronder de regels betreffende:

1° de stukken die bij het verzoekschrift moeten worden gevoegd;

2° de registratie van het verzoekschrift en de voorwaarden waaronder het verzoekschrift kan worden geregulariseerd;

...”

Artikel 15, 4° Procedurebesluit luidt als volgt:

“Art. 15. Het verzoekschrift bevat, minstens de volgende gegevens: ...

4° een uiteenzetting van de feiten en de ingeroepen middelen; ”

Gelet op geciteerde bepalingen, dient verzoekende partij in haar verzoekschrift verplicht minstens één (ontvankelijk) middel aan te voeren, bij gebreke waarvan de vordering onontvankelijk is, terwijl de niet-naleving van deze vereiste naderhand niet kan worden geregulariseerd. De betreffende vereiste (dat het verzoekschrift een uiteenzetting dient te bevatten van de feiten en de middelen) impliceert niet dat verzoekende partij expliciet de rechtsregels of rechtsbeginselen moet vermelden die volgens haar door de bestreden beslissing worden geschonden. Het is enkel noodzakelijk dat de uiteenzetting in het verzoekschrift het voor de Raad in het kader van zijn legaliteitstoetsing, en voor verwerende partij en tussenkomende partij in het kader van hun verdediging, mogelijk maakt duidelijk te begrijpen wat de bestreden beslissing wordt verweten.

3.

Zoals hierna zal blijken bij *“het onderzoek van de middelen”*, voert verzoekende partij in haar verzoekschrift (minstens) één middel aan, waarbij zij het onontvankelijk verklaren van haar administratief beroep wegens laattijdigheid betwist. Bovendien blijkt uit de antwoordnota en de schriftelijke uiteenzetting dat respectievelijk verwerende partij en tussenkomende partij hieromtrent inhoudelijk standpunt hebben ingenomen.

De exceptie van verwerende partij wordt verworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partij betwist de onontvankelijkheid van haar administratief beroep wegens laattijdigheid. Zij licht het middel toe als volgt:

“ ...

Dat dit beroep onterecht onontvankelijk verklaard werd wegens het zogezegd niet respecteren van de termijn van 30 dagen na het attest van aanplakking;

...

Wat de ontvankelijkheid betreft, verzet verzoeker zich tegen het te gemakkelijk argument van het attest van aanplakking afgeleverd door de gemeentesecretaris zoals in de bestreden beslissing wordt vermeld;

Dat verzoeker op geen enkele wijze ingelicht is geweest over het bestaan van een bouwvergunning en bij de toekenning ook geen mededeling of wat dan ook mocht ontvangen;

Dat het aan de begunstigde van de bouwvergunning toekomt om te bewijzen dat de aanplakking niet alleen gebeurd is maar ook gedurende effectief 30 dagen is geweest;

Dat in het betrokken gebouw op 25/06/2017 een document werd opgemerkt verborgen achter een gordijn en met afgelaten rolluik waarop het onmogelijk was te zien (zoals altijd moet) op welk moment het document aangebracht werd;

Dat de plaats (onder aan het document) waar de datum van aanplakking moet worden ingevuld, niet zichtbaar was en dat verzoeker dit met getuigenverklaring kan bewijzen;

Dat het al te gemakkelijk is te zeggen dat er tot aanplakking wordt overgegaan terwijl het effectief uithangen wordt gemaskeerd zoals hier zeker gebeurd is;

Dat op geen enkele wijze door de toekennende overheid enige inspectie is geweest van het effectief aanplakken en dat gedurende de termijn van kennisgeving de Hof van Obbergenstraat voor verkeer was afgesloten wegens werken in de Meerstraat;

Dat echter verzoeker regelmatig te voet langs deze straat zich verplaatst heeft en dat hem nooit enig document is opgevallen omdat dit gebeurd is -indien het effectief gebeurd is- op zeer occulte wijze;

Dat van verzoeker niet kan verwacht worden dat hij een negatief bewijs zou leveren maar dat verzoeker wel kan bewijzen aan de hand van getuigenbewijs dat op 25/06/2017 een document achter het raam aanwezig was verdoken achter gordijnen met neergelaten rolluik;

Dat verzoeker dan bij het gemeentebestuur direct om inlichtingen over de bouw verzocht heeft en dat hij enkel op het scherm van de computer een plan mocht inzien zonder dat hij foto's mocht maken en waarbij op specifiek verzoek om mededeling van een afschrift dit geweigerd werd;

Dat geen inlichting gegeven werd over de begindatum van aanplakking;

Dat sinds de digitalisering de wetgeving op de openbaarheid van bestuur met de voeten wordt getreden en dat het recht op inzage nog geringer is dan voorheen;

Dat dan concluderend het onterecht is dat het verzoek bij de Bestendige Deputatie werd afgewezen;

Dat omtrent de grief van verzoeker ten onrechte geen stelling werd ingenomen:

...”

Zij voegt hieraan in haar wederantwoordnota nog het volgende toe:

“ ...

8. Betreffende de opmerkingen van tussenkomende partij en haar architect

...

Belangrijk is wel de vermelding ... dat wegens gemeentewerken de straat waar de aanplakking diende te gebeuren volledig was afgesloten wegens werken op het moment van aanplakking.

Verzoeker is 's avonds regelmatig langs de woning gewandeld en heeft nooit de aanplakking gezien buiten die keer die dan aanleiding tot zijn vordering gegeven heeft.

Hij was toen vergezeld van een persoon die kan getuigen dat op dat ogenblik het rolgordijn neergelaten was.

...

9. Betreffende de aanplakking – ontvankelijkheid

Het kan niet ontkend worden dat de straat waarin de aankondiging werd uitgehangen gedurende de te verrichten aanplakking ontoegankelijk was.

Verzoeker meent dat het attest van aanplakking + de verklaring op eer enkel een administratieve eenzijdige handeling is en niet voldoende als bewijs geldt.

Deze verklaring wordt op de meeste plaatsen geverifieerd door de bevoegde ambtenaar.

In de gegeven omstandigheden – afgesloten straat wegens werken zou dat een minimum van rechtszekerheid verstrekt hebben.

Dit is niet gebeurd en kan niet negatief lastens verzoeker uitgelegd worden.

Hij roept dan in dat hij in de gegeven omstandigheden die ten andere door de bouwheer beaamd worden niet in de mogelijkheid verkeerde om de aanplakking te zien, temeer omdat deze afgeschermd was door het neergelaten luik.

De houding van de gemeente waar verzoeker onmiddellijk na de vaststelling van het bestaan van het geschrift achter een neergelaten rolluik was niet van die aard om de zaak te vergemakkelijken.

...”

2.

Verwerende partij betwist het middel als volgt:

“ ...

Vermits verzoekende partij in haar verzoekschrift geen echte, duidelijke middelen aanhaalt, beantwoordt verwerende partij hieronder kort en globaal de argumentatie van verzoekende partij.

Verzoekende partij beweert in haar verzoekschrift dat de aanplakking niet regelmatig zou zijn gebeurd. Volgens verzoekende partij zou de stedenbouwkundige vergunning meer bepaald niet op een duidelijk zichtbare plaats opgehangen hebben (aan raam, maar achter gordijn met afgelaten rolluik), waardoor zij pas op 25 juni 2017 kennis zou hebben kunnen nemen van de aanplakking. Ook zou er, volgens verzoekende partij, geen inspectie van de gemeente zijn geweest op de aanplakking. Volgens verzoekende partij zou verwerende partij in de bestreden beslissing dan ook ten onrechte de aanplakking als regelmatig hebben beschouwd – waardoor de beroepstermijn zou zijn beginnen lopen-, en zou zij dus ten onrechte het administratief beroep als onontvankelijk hebben afgewezen.

Deze argumentatie kan echter geenszins worden aangenomen.

Overeenkomstig artikel 4.7.21, §3 VCRO beschikt elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen kan ondervinden over een termijn van 30 dagen, ingaand de dag na deze van de aanplakking, om beroep in te dienen.

Welnu, uit de verklaring op eer van de aanvrager, alsook uit het attest van aanplakking, blijkt dat er tot aanplakking werd overgegaan op 17 mei 2017.

De beroepstermijn van 30 dagen begon derhalve te lopen op 18 mei 2017 om te vervallen op 17 juni 2017 om middernacht.

Ontegensprekelijk werd huidig administratief beroep, dat gedateerd is op 29 juni 2017 en ontvangen werd op 30 juni 2017, dan ook laattijdig ingediend, zodat verwerende partij dan ook terecht het administratief beroep als onontvankelijk heeft afgewezen.

Volgens verzoekende partij zou het attest van aanplakking echter niet regelmatig zijn (niet op duidelijk zichtbare plaats aangebracht en ook geen inspectie gebeurd door gemeente), waardoor de beroepstermijn niet zou zijn beginnen lopen en het administratief beroep derhalve onontvankelijk had moeten worden verklaard.

Het attest van aanplakking ligt in casu echter voor, en zulk attest is geldig tot er een bewijs van het tegendeel is.

Verzoekende partij beweert thans -zij het wel pas in graad van de procedure tot nietigverklaring- weliswaar over een getuigenverklaring te beschikken waaruit zou blijken dat de aanplakking onregelmatig gebeurd zou zijn. Een dergelijke getuigenis zou effectief een aanzet van bewijs kunnen vormen, maar het is geen bewijs op zich.

Foto's van de beweerde 'occulte' aanplakking zouden echter wel een bewijs van tegendeel kunnen vormen, doch verzoekende partij laat na om dergelijke foto's neer te leggen.

In casu ligt er dan ook geen enkele reden voor om het attest van aanplakking van de gemeente Grimbergen in twijfel te trekken.

Verwerende partij heeft in de bestreden beslissing dan ook terecht geoordeeld dat het administratief beroep als onontvankelijk dient te worden afgewezen en heeft hierbij ook afdoende gemotiveerd waarom zij deze mening is toegedaan. Verwerende partij diende dan ook geenszins het ingediende administratief beroep van verzoekende partij verder inhoudelijk te beoordelen op haar gegrondheid (o.a. eventuele strijdigheid met het BPA).

...

3.
Tussenkomen de partij betwist het middel als volgt:

“ ...

Zijn melding was van in het begin al ongegrond, los van het feit dat we alles volgens de regels hebben gedaan, viel zijn brief ook volledig buiten de termijn. We hadden onze vergunning zelfs meer dan 10 dagen LANGER laten ophangen dan nodig was. Zie de getuigenissen van de vele andere bureaus dat de vergunningsmelding goed zichtbaar en correct ophing, gedurende zeer lange tijd. Deze man woont in een andere achterliggende straat. Wegens de gemeentewerken die in onze straat toen plaatsvonden waardoor onze straat volledig afgesloten was, is hij gewoonweg nooit langsgereden waardoor hij dit papier niet heeft zien ophangen.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

Verzoekende partij stelt in essentie dat verwerende partij haar administratief beroep tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grimbergen van 27 maart 2017, in het licht van de volgens haar gebrekkige aanplakking van de mededeling van deze beslissing, ten onrechte als laattijdig heeft beschouwd. Zij meent dat het attest van aanplakking en de verklaring op eer van tussenkomende partij in voorliggend geval geen afdoende bewijs vormen van een conforme aanplakking gedurende een termijn van 30 dagen vanaf 17 mei 2017, op basis waarvan het aanvangspunt wordt berekend van de vervalttermijn van 30 dagen waarbinnen verzoekende partij overeenkomstig artikel 4.7.21, §3, 3° VCRO als derde-belanghebbende georganiseerd administratief beroep dient in te stellen. Zij meent dat haar beroepstermijn op het ogenblik van haar beroepschrift op 29 juni 2017 (nog) niet was beginnen lopen ingevolge de ontstentenis van (bewijs van) regelmatige aanplakking, zodat haar beroep onterecht laattijdig werd bevonden. Verzoekende partij voert derhalve feitelijk de schending aan van de artikelen 4.7.19, §2 en 4.7.21, §3, 3° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO) en van de motiveringsplicht.

2.

De kern van de discussie tussen partijen betreft het bewijs van (de datum van) de (regelmatige) aanplakking van de mededeling die te kennen geeft dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grimbergen op 27 maart 2017 (in eerste administratieve aanleg) een stedenbouwkundige vergunning verleende, en de daaraan verbonden startdatum van de (verval)termijn van 30 dagen voor verzoekende partij om hiertegen als derde-belanghebbende administratief beroep aan te tekenen.

De relevante artikelen 4.7.19, §2 VCRO en 4.7.21, §3, 3° VCRO luiden (in de toepasselijke versie) als volgt:

“4.7.19, §2. Een mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend, wordt door de aanvrager gedurende een periode van dertig dagen aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De aanvrager brengt de gemeente onmiddellijk op de hoogte van de startdatum van de aanplakking. De Vlaamse Regering kan, zowel naar de inhoud als naar de vorm, aanvullende vereisten opleggen waaraan de aanplakking moet voldoen.

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde waakt erover dat tot aanplakking wordt overgegaan binnen een termijn van tien dagen te rekenen vanaf de datum van de ontvangst van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde levert op eenvoudig verzoek van elke belanghebbende, vermeld in artikel 4.7.21, § 2, een gewaarmerkt afschrift van het attest van aanplakking af.

“Art. 4.7.21, §3. Het beroep wordt op straffe van onontvankelijkheid ingesteld binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat : ...

3° voor wat betreft het beroep ingesteld door elke andere belanghebbende: de dag na de startdatum van de aanplakking.”

De voorbereidende werken (*Parl. St. VI. P., 2008-2009, stuk 2011, nr. 1, pp. 187-188, 557*) stellen hieromtrent het volgende:

“Uitgangspunt voor de berekening van de beroepstermijn voor derden-belanghebbenden

...

De bewijslast om aan te tonen dat de aanvrager aan zijn aanplakkingsplicht heeft verzaakt, berust bij de persoon die het beroep instelt. Meestal zal dat gebeuren aan de hand van middelen die een vrije bewijswaarde hebben en die dus door de deputatie moeten worden gewaardeerd, het gaat dan bvb. om getuigenverklaringen of aanwijzingen waaruit een feitelijk vermoeden kan worden afgeleid.

Het is wenselijk dat op de aanplakkingsplicht een degelijk gemeentelijk overheidstoezicht wordt geïnstalleerd.”

Het Grondwettelijk Hof overwoog daaromtrent het volgende (in arrest nr. 2011/8 dd. 27 januari 2011):

“B.13.3.3.4. Het feit dat de beroepstermijn voor vergunningsbeslissingen ingaat de dag na die van de aanplakking is ingegeven door het doel de vergunningsaanvrager zo snel mogelijk rechtszekerheid te verschaffen, wat niet mogelijk is wanneer de aanvang van de beroepstermijn afhangt van de kennisneming van de beslissing door de verzoeker. Daarbij vermocht de decreetgever rekening te houden met het feit dat het gaat om hetzij grote projecten, waarvan genoegzaam bekend zal zijn dat de vergunning werd verleend, hetzij projecten waarvan de weerslag is beperkt tot de onmiddellijke omgeving van de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De decreetgever kon dan ook redelijkerwijs ervan uitgaan dat de aanplakking een geschikte vorm van bekendmaking is om belanghebbenden op de hoogte te brengen van het bestaan van de vergunningsbeslissing.

Bovendien dient de bevoegde burgemeester erover te waken dat tot aanplakking wordt overgegaan en attesteert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanplakking. Het gemeentebestuur dient op eenvoudig verzoek een gewaarmerkt afschrift van dat attest af te geven ... De dag van eerste aanplakking moet uitdrukkelijk worden vermeld (Parl. St., Vlaams Parlement, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 181). Bijgevolg kan een belanghebbende weten wanneer de beroepstermijn aanvangt en wanneer die verstrijkt.

In de parlementaire voorbereiding van het decreet van 27 maart 2009 wordt eveneens gepreciseerd dat indien de aanplakking niet of niet correct geschiedt, dit «wordt [...] ' gesanctioneerd ' door middel van de beroepstermijnenregeling» ... . Hieruit dient te worden afgeleid dat in dat geval de burgemeester de aanplakking niet vermag te attesteren, zodat de beroepstermijn geen aanvang neemt.”

Uit geciteerde artikelen volgt dat de VCRO voor derde-belanghebbenden één vertrekpunt voorziet van hun vervaltermijn van 30 dagen om administratief beroep aan te tekenen tegen een vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen, met name de dag na de startdatum van (regelmatige) aanplakking van de (in eerste administratieve aanleg) afgeleverde vergunning. Derhalve is (het bewijs van) de datum van (regelmatige) aanplakking cruciaal bij de beoordeling van de tijdigheid van het administratief beroep.

3.

In zoverre verzoekende partij als derde-belanghebbende (de datum van) de (regelmatige) aanplakking betwist, en daarmee tevens de startdatum van haar beroepstermijn, draagt zij in beginsel de bewijslast ter zake. Zij moet aantonen dan wel aannemelijk maken dat de aanplakking (door tussenkomende partij als aanvrager van de vergunning) niet geschiedde conform artikel 4.7.19, §2, lid 1 VCRO, dan wel niet op het tijdstip dat wordt vermeld in het attest van aanplakking conform artikel 4.7.19, §2, lid 3 VCRO. Zij dient daartoe concrete elementen aan te voeren die – kunnen - wijzen op de ontstentenis van een (regelmatige) aanplakking, dan wel van een geldig attest van aanplakking (vanaf een bepaalde datum).

Het attest van aanplakking in de zin van artikel 4.7.19, §2, 3° VCRO vormt een belangrijk bewijsmiddel om (de datum van) de (regelmatige) aanplakking aan te tonen, maar betreft niet het enige mogelijke bewijsmiddel, zoals onder meer blijkt uit de vaststelling dat artikel 4.7.21, §3, 3° VCRO niet expliciet verwijst naar artikel 4.7.19, §2, 3° VCRO. De (datum van) (regelmatige) aanplakking kan desgevallend ook worden aangetoond dan wel worden betwist met andere bewijsmiddelen, die door verwerende partij moeten worden geëvalueerd. Dit kan onder meer noodzakelijk zijn indien de bewijswaarde van het attest van aanplakking (en de daarin opgenomen datum van aanplakking) op basis van andere (bewijs)stukken in vraag wordt gesteld, doordat de gemeente heeft nagelaten om een geldig (en bewijskrachtig) attest van aanplakking op te maken (waardoor de rechtszekerheid in het gedrang kan komen).

4.

Het administratief dossier bevat *in casu* meerdere stukken op basis waarvan de regelmatigheid van de aanplakking kan worden beoordeeld. Vooreerst ligt er een verklaring op eer van 17 mei 2017 voor van tussenkomende partij als aanvrager, waarin zij verklaart dat zij op 17 mei 2017 tot de aanplakking is overgegaan, en dat zij de beslissing tijdens de duur van de aanplakking goed zichtbaar en goed leesbaar zal houden. Op deze verklaring op eer staat handgeschreven “22/5/16 controle”, met daaronder een handtekening, waaruit blijkt dat de aanplakking klaarblijkelijk enkele dagen na ontvangst van de verklaring op eer werd gecontroleerd (waarbij het jaartal 2016 wellicht een materiële vergissing betreft). Er ligt tevens een (regelmatig) door de gemeentesecretaris ondertekend attest van aanplakking voor van 22 mei 2017, waarin door de gemeentesecretaris wordt verklaard dat “*een mededeling, dat de stedenbouwkundige vergunning van 27 maart 2017 is verleend, werd uitgehangen vanaf 17 mei 2017*”, evenals dat “*de aanplakking conform artikel 4.7.19, §2 VCRO werd uitgevoerd*” en “*de aanplakingsperiode van 30 dagen nog niet is verlopen*”. Tenslotte legt tussenkomende partij drie getuigenverklaringen voor van respectievelijk de linker-, de rechter- en de overbuur, waarin telkens wordt verklaard dat de mededeling van de betwiste stedenbouwkundige vergunning gedurende (meer dan) 30 dagen duidelijk zichtbaar en leesbaar was aangeplakt ter hoogte van het bouwperceel.

Ter weerlegging van voormelde bewijsstukken beweert verzoekende partij (in navolging van haar beroepschrift) dat de aanplakking “*indien het effectief gebeurd is- op zeer occulte wijze is gebeurd*”, “*verborgen achter een gordijn en met afgelaten rolluik*”, waardoor “*het onmogelijk was te zien (zoals altijd moet) op welk moment het document aangebracht werd*”, gezien “*de plaats (onder aan het document) waar de datum van aanplakking moet worden ingevuld, niet zichtbaar was*”. Zij beweert tevens dat “*op geen enkele wijze door de toekennende overheid enige inspectie is geweest van het effectief aanplakken*”. In die optiek laat zij uitschijnen dat zij de aanplakking op 25 juni 2017 eerder per toeval heeft opgemerkt. Zij stelt dat zij dit “*kan bewijzen aan de hand van getuigenbewijs*”, zonder dat zij evenwel een getuigenverklaring in die zin voorlegt.

Gelet op de voorliggende bewijsstukken inzake de aanplakking, maakt verzoekende partij (die ter zake in beginsel de bewijslast draagt) niet redelijkerwijze aannemelijk dat er *in casu* geen (regelmatige) aanplakking gebeurde (vanaf 17 mei 2017), die geldt als bewijs van aanvang van haar beroepstermijn. Haar beweringen inzake de gebrekkige (moeilijk zichtbare) aanplakking, die niet worden ondersteund door foto's of getuigenverklaringen, overtuigen niet. Zij voert geen ernstige betwisting inzake de regelmatigheid van de verklaring op eer en de daarop vermelde controle, noch inzake de regelmatigheid van het attest van aanplakking. Zij betwist evenmin de objectiviteit van de door tussenkomende partij voorgelegde drie getuigenverklaringen van omwonenden, die haar standpunt dat de aanplakking niet effectief dan wel op voldoende duidelijke wijze werd aangebracht nochtans tegenspreken. Overigens kon verzoekende partij op 25 juni 2017, ondanks de beweerde “*zeer occulte wijze*” van aanplakking, klaarblijkelijk wel kennis nemen

van het bestaan van de betwiste vergunning, terwijl uit geen enkel element in het dossier blijkt dat de aanplakking slechts vanaf deze datum dan wel kort ervoor regelmatig gebeurde.

Verzoekende partij voert derhalve geen concrete elementen aan op basis waarvan redelijkerwijze blijkt dat er *in casu* ('gegronde twijfel' bestaat dat er) geen (regelmatige) aanplakking gebeurde vanaf 17 mei 2017. Verwerende partij kon in het kader van de beoordeling van de tijdigheid van het administratief beroep van verzoekende partij dan ook terecht steunen op het attest van aanplakking, en op basis daarvan redelijkerwijze besluiten dat de beroepstermijn in artikel 4.7.21, §3 VCRO, op het ogenblik van het indienen van het beroep door verzoekende partij, gelet op de (start)datum van aanplakking reeds (lang) was verstreken en het beroep onontvankelijk is.

In de rand wordt nog opgemerkt dat verzoekende partij evenmin aannemelijk maakt dat de vergunningsbeslissing (in eerste administratieve aanleg) van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grimbergen van 27 maart 2017 haar (ook) op een andere wijze (dan de aanplakking) ter kennis diende te worden gebracht. Tevens maakt verzoekende partij niet aannemelijk dat de straat van het bouwperceel ter hoogte waarvan de aanplakking gebeurde tijdens de duur van de aanplakking niet toegankelijk was, waardoor de aanplakking redelijkerwijze niet kon worden opgemerkt, gezien zij in haar verzoekschrift zelf stelt dat zij *“zich regelmatig te voet langs deze straat heeft verplaatst”*.

Het middel wordt verworpen.

B. Overige middelen

Verzoekende partij voert in haar verzoekschrift en haar wederantwoordnota tevens de schending aan van het bijzonder plan van aanleg Beigem en van artikel 678 Burgerlijk Wetboek. Gelet op de vaststelling dat verwerende partij het administratief beroep van verzoekende partij (terecht – zie hierboven) onontvankelijk verklaarde wegens laattijdigheid, en de aanvraag derhalve in graad van administratief beroep niet ten gronde werd beoordeeld wat betreft haar verenigbaarheid met het recht en de goede ruimtelijke ordening, is het voorwerp van het verzoek tot vernietiging noodzakelijk beperkt tot (de beoordeling van) de tijdigheid van het administratief beroep. Er dient dan ook geen uitspraak te worden gedaan met betrekking tot de overige middelen inzake de verenigbaarheid van het project met de stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening, ongeacht de vaststelling dat deze deels voor het eerst in de wederantwoordnota worden ontwikkeld, terwijl uit niets blijkt dat verzoekende partij deze middelen niet reeds in haar verzoekschrift kon aanvoeren.

VII. KOSTEN

De kosten van het geding worden overeenkomstig artikel 33 DBRC-decreet ten laste gelegd van verzoekende partij, die ingevolge het verwerpen van haar vordering wordt beschouwd als de partij die ten gronde in het ongelijk wordt gesteld. Derhalve dient zij het door haar betaalde rolrecht zelf te dragen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van Sofie SCHOEVAERTS is ontvankelijk.
2. De vordering tot vernietiging wordt verworpen.
3. De kosten van het beroep, begroot op 200 euro rolrecht, worden ten laste gelegd van verzoekende partij.
4. De kosten van de tussenkomst, begroot op 100 euro rolrecht, worden ten laste gelegd van tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 5 februari 2019 door de achtste kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de achtste kamer,

Marino DAMASOULIOTIS

Pascal LOUAGE